

AKTUALIZACE PLÁNU DÍLČÍHO POVODÍ HORNÍ VLTAVY

V. HYDROLOGICKÉ EXTRÉMY

Povodí Vltavy, státní podnik

Únor 2022

Obsah:

V. Hydrologické extrémy.....	1
V.1. Povodně	1
V.1.1. Úvod.....	1
V.1.2. Historické povodně a území rozlivů povodní	1
V.1.3 Ochrana před povodněmi	3
V.1.3.1. Systém ochrany před povodněmi	3
V.1.3.2. Zhodnocení současného stavu a stupně ochrany před povodněmi.....	5
V.1.3.3. Místa omezující průtočnost vodních toků	5
V.1.3.4. Cíle ke snížení nepříznivých účinků povodní	6
V.1.4. Přístup k řešení povodňové ochrany v oblastech s významným povodňovým rizikem.....	9
V.1.4.1. Aktualizace předběžného vyhodnocení povodňových rizik	10
V.1.4.2. Aktualizace map povodňového nebezpečí a povodňových rizik.....	10
V.1.5 Přístup k řešení povodňové ochrany mimo oblasti s významným povodňovým rizikem....	11
V.1.5.1. Nedostatečně chráněné lokality mimo OsVPR.....	11
V.1.6. Přívalové povodně	11
V.1.6.1. Analýzy území ohrožených přívalovými povodněmi	12
V.1.6.2 Lokality ohrožené přívalovými povodněmi.....	12
V.2. Sucho	13
V.4.1. Historická období sucha a jejich důsledky	13
V.2.1. Úvod.....	13
V.2.2. Historická období sucha a jejich důsledky	14
V.2.3. Nebezpečí výskytu období sucha a nedostatku vody.....	14
V.2.4. Území ohrožená hydrologickým suchem.....	16
V.2.5. Cíle pro snížení nepříznivých dopadů hydrologického sucha	18

Přílohy: Tabulky
Mapy

V. Hydrologické extrémny

V.1. Povodně

V.1.1. Úvod

Povodňové situace, stejně tak i sucho, představují největší hrozby přírodních katastrof na území České republiky. Tato skutečnost je dána polohou České republiky v celosvětovém i kontinentálním měřítku. Přestože se tu nenachází pohoří velehorského charakteru, označuje se území ČR za střechu Evropy, neboť jím prochází hranice povodí tří významných evropských řek – Labe, Odry a Dunaje, které se setkávají na vrcholu Klepý (1144 m n.m.) v masivu Kralického Sněžníku. Hlavním zdrojem vody jsou tedy atmosférické srážky, které mají klíčový význam pro charakter přírodního prostředí ale i pro řadu oblastí lidské činnosti, jako je zásobování vodou pro lidskou potřebu a průmysl, zemědělství, lesnictví atd.

Pro plánování v oblasti ochrany před povodněmi a suchem je nutné znát rozsah a možnou četnost výskytu povodňových situací i suchých období a to v kontextu se skutečnostmi, které už kdysi nastaly, a je pravděpodobné, že se v budoucnu mohou znova opakovat.

Část Hydrologické extrémny řeší komplexně vodní režim krajiny v celém dílčím povodí Horní Vltavy, a to z hlediska povodní i sucha. Samostatně, podle Směrnice 2006/60/ES, jsou uvedeny oblasti s významným povodňovým rizikem v kap. V. kap. V.1.4.

Tato část je do plánů dílčích povodí České republiky zařazena nad rámec Směrnice 2000/60/ES [1], neboť předmětem plánování v oblasti vod v České republice byla vždy tradičně i část, týkající se nejen oblasti ochrany vod jako složky životního prostředí a vodohospodářských služeb, ale i problematiky ochrany před povodněmi a před dalšími škodlivými účinky vod. Část V, jak již vyplývá z jejího názvu, je rozdělena na dvě základní kapitoly, a to V.1. Povodně a V.2. Sucho.

Návrhy opatření v oblastech nevymezených jako oblasti s významným povodňovým rizikem jsou obsaženy v kapitole VI spolu s návrhy opatření ke snížení nepříznivých účinků sucha, pro zlepšování vodních poměrů a pro ochranu ekologické stability.

Návrhy opatření ke snížení nepříznivých účinků povodní v oblastech s významným povodňovým rizikem jsou předmětem plánu pro zvládání povodňových rizik.

V.1.2. Historické povodně a území rozlivů povodní

Na Vltavě byly vždy povodně častým jevem, za poslední tisíciletí bylo zaznamenáno 136 velkých povodní. Mezi největší patřily povodně z let 1118, 1141, 1159, 1272, 1310, 1315 a 1342. Katastrofální povodeň v červenci 1432 zničila téměř všechny mlýny na Vltavě a dalších řekách a je řazena mezi největší letní povodně. Další povodně byly zaznamenány v letech 1445, 1463, 1481 a 1501. Pro jižní Čechy byly tragické povodně v roce 1581, kdy se protrhla hráz Staňkovského rybníka a v roce 1582, kdy velká voda zatopila celý kraj, nejvíce Netolicko a Bechyňsko. Náhlá a velká povodeň přišla do jižních Čech v roce 1675, velké povodně byly téměř nepetržitě i v letech 1770 až 1772. V únoru 1784 byla zaznamenána katastrofální povodeň, při které bylo porušeno mnoho rybníčních hrází.

Nejničivějšími povodněmi devatenáctého století byly povodně v březnu 1845 a v září 1890. Povodeň 1845 byla typicky smíšenou povodní (tání sněhu s deštěm), která nastala po tuhé zimě s velkým množstvím sněhu a intenzivními ledovými jevy na vodních tocích. Vodní stavy při této povodni byly měřeny pouze na pražském vodočtu u Staroměstských mlýnů, odvozené vodní stavy jsou známy i pro další vodoměrné stanice na Mži, Radbuze, Berounce, Vltavě a Labi. Na Otavě a Sázavě byly změřeny maximální vodní stavy.

Povodeň 1890 vznikla vlivem dlouhotrvajících letních dešťů po předchozím mimořádně vlhkém létě. V té době byly vodní stavy v Čechách měřeny již na 52 vodočetných stanicích, což umožnilo dobře rekonstruovat průběh povodně, která začala na horní Vltavě a Malši, kdy spadly největší srážky již 1. září. Z Lužnice přitékal kulminační průtok do Vltavy až 6. září, v době, kdy zde už hladina začala klesat. O dva dny dříve se dostaly do Vltavy vody velmi rozvodněné Otavy. Vltava v Českých Budějovicích kulminovala 4. září při stavu 340 cm a pokles byl velmi pomalý.

Nejničivější povodň dvacátého století byla až povodeň v červenci 1997, která ale jižní Čechy nezasáhla tak významně jako povodí Moravy, Odry a horního Labe. Katastrofální povodeň v srpnu 2002 postihla prakticky celé území dílčího povodí Horní Vltavy a způsobila škody odhadem za téměř 16 mld. Kč (bližší o povodni následující text a tabulky). Zimní povodeň v roce 2006 zasáhla rovněž skoro celé území. Nejvíce postiženo bylo tentokrát povodí Nežárky (Q_{20} až Q_{50}) a Lužnice (Q_{50} až Q_{100}).

Povodeň 2002

Při této povodni byla ve významných profilech (i po započtení kulminace z roku 2002 do souboru kulminací) dosažena N-letost rovná nebo větší 100-200). Na Lomnici v Dolním Ostrovci šlo dokonce o vodu 1000-letou. Ve třech charakteristických profilech dílčího povodí Horní Vltavy byl kulminační průtok ze srpna 2002 největší v řadě pozorování: Vltava - České Budějovice (1875-2006), Lužnice - Bechyně (1879-2006), Otava - Písek (1887-2006). Další největší průtok činil u Českých Budějovic 62% průtoku ze srpna 2002 (v září 1890 - 810 m³/s), u Bechyně 69% (v březnu 2006 - 460 m³/s), u Písku 68 % (v červenci 1954 - 800 m³/s).

Povodeň 2013 byla v povodí Horní Vltavy podstatně nižší, nejvyšší průtoky (Q_{20} – Q_{50}) byly zaznamenány na Polečnici v Českém Krumlově, Křemžském potoce v Brlohu, a na Vltavě v Českých Budějovicích.

Povodně z přívalových srážek byly v posledních letech plošně zaznamenány především v srpnu 2010, kdy se 6.8. vyskytovaly téměř na celém dílčím povodí Horní Vltavy denní srážkové úhrny až 60 mm, další vysoké srážkové úhrny – přes 50 mm - byly potom zaznamenány další den v povodí Nežárky. Nejvyšší kulminační průtok byl dosažen v profilu Lužnice Nová Ves a odpovídal 10-leté velké vodě.

Lokálně byly zaznamenány přívalové srážky v červnu a červenci 2012. První epizodou byla silná bouře s extrémní srážkou dna 20.6.2012 na Českobudějovicku. Druhá epizoda ve dnech 3. a 4.7. zasáhla Otavu a její přítoky Křemelnou a Ostružnou a následně bouřky ve dnech 4. a 6.7. zasáhly Blanici. Nejvyšší kulminační průtoky ve vodoměrných stanicích nepřesáhly Q_5 .

Významná lokální přívalová povodeň proběhla na Táborsku v Ratibořských horách v 6. 4. 2006, další byly zaznamenány v noci z 27. na 28.6.2009 na Strakonicku – zejména v povodí Blanice a Volyňky, 25.8.2011 v Mirovicích a obcích v povodí Mišovického potoka, 29.7.2012 v okolí Českého Krumlova a 22.8.2012 ve Vodňanech a Bavorově. Vždy se jednalo o povodně, které téměř neovlivnily průtoky v hlásných profilech povodňové služby a škody vznikaly rozvodněním místních vodotečí a zejména splachy z polí.

Přehled nejvyšších zaznamenaných průtoků a jejich doby opakování ($\geq N_{20}$) v hlásných profilech povodňové služby je uveden v tabulce V.1.2a.

Tab.V.1.2a - Nejvýznamnější povodně zaznamenané hydrologickou službou

ID VÚ	Kraj	Vodní tok	Profil	Datum výskytu	Průtok [m ³ .s ⁻¹]	N-letost
UPOV_ID		NAZ_TOK				
HVL_0210	Jihočeský	Vltava	Břeží	8.8.2002	332	20
HVL_0210	Jihočeský	Vltava	Břeží	13.8.2002	706	>1000
HVL_0260	Jihočeský	Malše	Kaplice	8.8.2002	257	200-500
HVL_0260	Jihočeský	Malše	Kaplice	13.8.2002	250	200-500
HVL_0280	Jihočeský	Černá	Líčov	8.8.2002	213	500
HVL_0280	Jihočeský	Černá	Líčov	13.8.2002	178	200-500
HVL_0290	Jihočeský	Malše	Pořešín	8.8.2002	434	500-1000
HVL_0290	Jihočeský	Malše	Pořešín	13.8.2002	399	200-500
HVL_0310	Jihočeský	Malše	Římov	8.8.2002	385	200-500
HVL_0310	Jihočeský	Malše	Římov	13.8.2002	414	200-500
HVL_0370	Jihočeský	Malše	Roudné	8.8.2002	562	200-500
HVL_0370	Jihočeský	Malše	Roudné	13.8.2002	695	>1000
HVL_0460	Jihočeský	Vltava	České Budějovice	8.8.2002	888	500-1000
HVL_0460	Jihočeský	Vltava	České Budějovice	13.8.2002	1310	>1000
HVL_0530	Jihočeský	Lužnice	Nová Ves	29.3.2006	116	10-50

ID VÚ	Kraj	Vodní tok	Profil	Datum výskytu	Průtok [m ³ .s ⁻¹]	N-letost
UPOV_ID		NAZ_TOK				
HVL_0730	Jihočeský	Nežárka	Rodvínov	1.4.2006	74	<50
HVL_0850	Jihočeský	Nežárka	Lásenice	31.3.2006	114	10-50
HVL_0850	Jihočeský	Nežárka	Hamr	1.4.2006	188	<50
HVL_0950	Jihočeský	Lužnice	Klenovice	15.8.2002	625	>1000
HVL_0950	Jihočeský	Lužnice	Klenovice	2.4.2006	347	50-100
HVL_0970	Jihočeský	Smutná	Božetice	6.7.2009	41	10-50
HVL_0970	Jihočeský	Smutná	Božetice	2.6.2013	60	50
HVL_0980	Jihočeský	Milevský potok	Milevsko	2.6.2013	59	>100
HVL_0990	Jihočeský	Smutná	Rataje	2.6.2013	136	100
HVL_1010	Jihočeský	Lužnice	Bechyně	13.8.2002	666	1000
HVL_1010	Jihočeský	Lužnice	Bechyně	30.3.2006	481	<50
HVL_1010	Jihočeský	Lužnice	Bechyně	2.6.2013	561	100
HVL_1060	Jihočeský	Vydra	Modrava	27.5.2006	81	10-50
HVL_1170	Jihočeský	Otava	Sušice	12.8.2002	299	50-100
HVL_1170	Jihočeský	Otava	Sušice	1.3.2008	248	<50
HVL_1170	Jihočeský	Otava	Rejštejn	1.3.2008	217	<50
HVL_1260	Jihočeský	Volyňka	Sudslavice	28.6.2009	88	<100
HVL_1290	Jihočeský	Volyňka	Němětice	8.8.2002	126	20-50
HVL_1290	Jihočeský	Volyňka	Němětice	12.8.2002	199	200
HVL_1290	Jihočeský	Volyňka	Němětice	28.6.2009	183	20-50
HVL_1330	Jihočeský	Blanice	Podědvory	28.6.2009	147	50
HVL_1330	Jihočeský	Blanice	Podědvory	2.6.2013	120	20-50
HVL_1350	Jihočeský	Blanice	Husinec	28.6.2009	135	20-50
HVL_1380	Jihočeský	Blanice	Bavorov	28.6.2009	198	20-50
HVL_1400	Jihočeský	Blanice	Heřmaň	8.8.2002	191	50-100
HVL_1400	Jihočeský	Blanice	Heřmaň	13.8.2002	443	>1000
HVL_1400	Jihočeský	Blanice	Heřmaň	3.6.2013	199	20-50
HVL_1400	Jihočeský	Blanice	Heřmaň	29.6.2009	155	20
HVL_1470	Jihočeský	Lomnice	Dolní Ostrovec	13.8.2002	262	>1000
HVL_1490	Středočeský	Skalice	Zadní Poříčí	2.6.2013	43	20-50
HVL_1510	Jihočeský	Skalice	Varvažov	13.8.2002	204	>1000
HVL_1510	Jihočeský	Skalice	Varvažov	28.5.2006	127	>50
HVL_2410	Jihočeský	Otava	Písek	8.8.2002	558	20-50
HVL_2410	Jihočeský	Otava	Písek	13.8.2002	1180	500-1000
HVL_2410	Jihočeský	Otava	Písek	3.6.2013	548	20-50

Tabulka V.1.2 – Hydrogramy významných povodňových událostí ve vybraných vodoměrných stanicích

Mapa V.1.2 – Maximální zjištěný rozsah zaplavovaného území historickými povodněmi

V.1.3 Ochrana před povodněmi

V.1.3.1. Systém ochrany před povodněmi

Systém ochrany před povodněmi se řídí především ustanoveními zakotvenými v hlavě IX vodního zákona [L01], do kterého byla implementována Směrnice 2007/60/ES o vyhodnocování a zvládnání

povodňových rizik [U2]. Oblasti s významným povodňovým rizikem jsou dokumentovány v kapitole V.1.4.

Dalším významným legislativním nástrojem je zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), který stanoví působnost a pravomoc státních orgánů a orgánů územních samosprávných celků a práva a povinnosti právnických a fyzických osob při přípravě na krizové situace, které nesouvisejí se zajišťováním obrany České republiky před vnějším napadením.

Systém ochrany před povodněmi je založen na povodňových plánech, což je souhrn organizačních a technických opatření, potřebných k odvrácení nebo zmírnění škod při povodních na životech a majetku občanů a společnosti a na životním prostředí. Povodňové plány zpracovávají

- obce v jejichž územních obvodech může dojít k povodni
- obce s rozšířenou působností
- kraje.

Pro území České republiky zpracovává povodňový plán Ministerstvo životního prostředí.

Ochrana před povodněmi je založena na povodňových opatřeních, která se člení na přípravná opatření, opatření prováděná při nebezpečí povodně, za povodně a opatření prováděná po povodni.

Mezi přípravná opatření patří zejména

- stanovení záplavových území
- povodňové plány
- povodňové prohlídky
- příprava předpovědní a hlásné povodňové služby
- příprava účastníků povodňové ochrany
- důsledné dodržování principů hospodaření se srážkovou vodou v urbanizovaných územích i u liniových staveb v souladu s § 5 odst. 3 zákona č. 254/2001 Sb. v platném znění a dalšími právními předpisy i v souladu s TNV 75 9011 a ČSN 75 9010.

Záplavová území byla do 1.6.2018 navrhována a stanovována podle vyhlášky č. 236/2002 Sb. a od tohoto data podle nové vyhlášky č.79/2018 Sb. [L30]. Stanovená záplavová území jsou veřejně přístupná v informačních systémech spravovaných Ministerstvem životního prostředí POVIS (www.povis.cz) a DIBAVOD (www.dibavod.cz).

V zastavěných územích se stanovuje i aktivní zóna, což je součást záplavového území, jež při povodni odvádí rozhodující část celkového průtoku, a tak bezprostředně ohrožuje život, zdraví a majetek lidí. V aktivní zóně je vyloučena stavební činnost, kromě možnosti zde provádět vodní stavby a nezbytné stavby dopravní a technické infrastruktury.

Mimo aktivní zónu může vodoprávní úřad v záplavovém území stanovit omezující podmínky opatřením obecní povahy.

Povodňové plány jsou v dílčím povodí Horní Vltavy připravovány Středočeským, Jihočeským a Plzeňským krajem a krajem Vysočina, příslušnými obcemi s rozšířenou působností a orgány obcí, v jejichž územních obvodech může dojít k povodni.

Povodňové plány krajů jsou přístupné v informačním systému POVIS (www.povis.cz), který slouží jako podpora pro komunikační, koordinační a rozhodovací činnosti na všech organizačních úrovních, které jsou ze zákona povinny povodňovou situaci řešit.

Povodňové prohlídky organizují povodňové orgány podle povodňových plánů. Těmito prohlídkami se zjišťuje, zda na vodních tocích, vodních dílech a v záplavových územích apod. nejsou závady, které by mohly zvýšit nebezpečí povodně nebo její škodlivé následky.

Předpovědní a hlásná povodňová služba informuje povodňové orgány, případně další účastníky ochrany před povodněmi, o možnosti nebezpečí vzniku povodně, o jejím vzniku a o dalším vývoji, o hydrometeorologických a hydrologických prvcích charakterizujících vznik a vývoj povodně. Tuto službu zajišťuje Český hydrometeorologický ústav ve spolupráci se správcem povodí – Povodím Vltavy, státní podnik.

Povodňové orgány zabezpečují řízení ochrany před povodněmi. V období mimo povodeň jsou povodňovými orgány

- orgány obcí
- obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- krajské úřady,
- Ministerstvo životního prostředí; zabezpečení přípravy záchranných prací přísluší Ministerstvu vnitra.

Po dobu povodně jsou povodňovými orgány

- povodňové komise obcí,
- povodňové komise obcí s rozšířenou působností,
- povodňové komise krajů,
- Ústřední povodňová komise.

Ostatními účastníky ochrany před povodněmi jsou správci povodí, správci vodních toků, vlastníci vodních děl a vlastníci pozemků, které se nacházejí v záplavovém území nebo zhoršují průběh povodně.

V.1.3.2. Zhodnocení současného stavu a stupně ochrany před povodněmi

Stupeň ochrany před povodněmi lze vyjádřit pravděpodobností dosažení průtoku, při kterém ještě není zastavěné území zaplavováno. V praxi se pro klasifikaci povodní používá převrácená hodnota pravděpodobnosti, kterou je doba opakování v letech (např. pro pravděpodobnost opakování 1 % je doba opakování jednou za sto let).

Doporučená úroveň ochrany podle pravděpodobnosti opakování povodňového nebezpečí je podle [O08] navržena takto:

- historická centra měst, historická zástavba – Q_{100} ;
- souvislá zástavba, průmyslové areály – Q_{50} ;
- rozptýlená obytná a průmyslová zástavba a souvislá chatová zástavba – Q_{20} ;
- izolované objekty – individuální ochrana.

V dílčím povodí Horní Vltavy je vymezeno 18 úseků s významným povodňovým rizikem v celkové délce 228,7 km, ze kterých jsou vymezeny oblasti s významným povodňovým rizikem – viz kapitola V.1.4.

Mimo tato vymezená území se v dílčím povodí Horní Vltavy nacházejí další zastavěná území, nedostatečně chráněná před povodněmi podle výše uvedených doporučení. Povodňovou ochranu zastavěných území nechráněných nebo nedostatečně chráněných před povodněmi mimo OsVPR řeší kapitola V.1.5.

V.1.3.3. Místa omezující průtočnost vodních toků

Zúžení průtočného profilu způsobuje při zvýšených vodních stavech vzduť hladiny vody, která následně zaplavuje okolní pozemky a budovy, v horším případě dochází k částečnému nebo úplnému ucpání plávim s následným protržením objektu nebo překážky. Tato místa jsou většinou představována mostními objekty, lávkami, propustky, ploty nebo produktovody vedoucími přes koryto toku a snižující jeho průtočný profil. Dále to mohou být objekty s vodohospodářskou funkcí jako např. jezy, odběry vody, stupně, přehrážky nebo nedostatečně kapacitně provedené úpravy toků. Jen v menší míře jsou dána morfologií terénu, nebo směrovým vedením toku (např. prudké změny směru koryta apod.). Objekty a místa omezující průtočnost koryt vodních toků se nacházejí prakticky na každém toku a to zvláště v intravilánech obcí a měst v celém dílčím povodí Horní Vltavy.

Omezení průtočnosti koryt vodních toků může také nastat vznikem jeho zanesení splaveninami, kdy dojde ke snížení hloubky průtočného profilu a tedy ke snížení kapacity koryta. Takto ohrožené úseky vodních toků se mohou nacházet v podhorských oblastech (pod tzv. erozní bází vodních toků), kde vlivem snížení podélného sklonu a zpomalení rychlosti proudění dochází k sedimentaci unášených částic z horní strmější části povodí, čímž se koryto vodního toku zanáší. Častým místem zanášení splavenin jsou také příčné objekty na tocích, kde vlivem vzduť v úseku toku nad objektem dochází také k sedimentaci splavovaných částic. Mezi takovéto objekty můžeme zařadit jezové zdrže, přehrády a ostatní vodní nádrže, stupně a přehrážky, zúžené mostní profily, plavební komory. Značný

vliv na množství, tvar a velikost splavenin mají využití území a geologické a morfologické podmínky v lokalitách vzniku splavenin a unášecí rychlosti v daném úseku toku.

Podklady pro sestavení seznamu míst omezujících průtočnost a zanášených splaveninami byly převzaty z koncepcí protipovodňové ochrany jednotlivých krajů, studií záplavových území a informačního systému POVIS.

Tabulka V.1.3 - Místa omezující průtočnost vodních toků s negativním vlivem na průběh povodně

Mapa V.1.3 - Místa omezující průtočnost vodních toků

V.1.3.4. Cíle ke snížení nepříznivých účinků povodní

Základním dokumentem, formulujícím rámec konkrétních postupů a preventivních opatření ke zvýšení systémové protipovodňové ochrany, je **Strategie ochrany před povodněmi na území ČR [O26]**, schválená vládním usnesením č. 382 ze dne 19. dubna 2000.

Strategie vychází z následujících zásad:

- pro efektivní omezení následků povodní je nejpodstatnější prevence,
- na zabezpečení realizace preventivních opatření ke snížení škodlivých následků povodní se musí podílet kromě státu také subjekty – ať na úrovni regionů, okresů, obcí anebo individuálních osob – vlastníků nemovitostí,
- efektivní preventivní opatření je nutné uplatňovat systémově v ucelených (hydrologických) povodích a s provázáním vlivů podél vodních toků,
- pro efektivní ochranu před povodněmi je třeba vycházet z kombinace opatření v krajině, která zvyšují přirozenou akumulaci a retardaci vody v území a technických opatření k ovlivnění povodňových průtoků,
- pro návrhy k ochraně před povodněmi je třeba využívat výstupy z moderních technologií matematického modelování (simulace) povodní, které zpřesňují vymezení rozsahu a průběhu povodní a zároveň dovolují posuzovat účinnost zvolených opatření podél celého vodního toku,

s ohledem na charakter území a geografickou polohu České republiky je nezbytné řešit ochranu před povodněmi v mezinárodním kontextu, zejména v rámci stávajících mezistátních dohod o spolupráci v povodích řek přesahujících hranice státu,

- vzhledem k finanční náročnosti je zabezpečení účinné ochrany před povodněmi víceletý proces, kdy prioritou státního zájmu je podpora prevence oproti úhradě nákladů za škody způsobované povodněmi,
- Strategie je dokument s dlouhodobou platností otevřený pro doplňující návrhy, které budou reagovat na vývoj poznání a rovněž plnění navrhovaných opatření.

Tato Strategie ochrany před povodněmi na území ČR byla v některých aspektech aktualizována **Plánem hlavních povodí ČR**, který byl schválen usnesením Vlády České republiky č. 562 ze dne 23. května 2007. Plán hlavních povodí ČR stanovuje

- rámcové cíle ochrany před povodněmi, kterými jsou snížení ohrožení obyvatel nebezpečnými účinky povodní a omezení ohrožení majetku, kulturních a historických hodnot při prioritním uplatňování principu prevence
- rámcové cíle před dalšími škodlivými účinky vod (problematika sucha a vodní eroze); pro splnění těchto cílů je třeba se postupně připravit a přizpůsobit předpokládané změně klimatu vhodnými adaptačními opatřeními a omezit negativní důsledky nadměrné vodní eroze z plošného odtoku vody.

Koncepce řešení problematiky ochrany před povodněmi v České republice s využitím technických a přírodě blízkých opatření (Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo životního prostředí, 11.2010), jejímž cílem je vyhodnotit a zvládat povodňová rizika v souladu se Směrnicemi 2007/60/ES i 2000/60/ES a s ohledem na udržitelný rozvoj společnosti a zájmy ochrany přírody a krajiny.

Závěrem Koncepce je mimo jiné konstatování, že k zajištění další etapy realizace preventivních protipovodňových opatření jsou v koncepci formulovány hlavní principy, které je nutno uplatňovat a soubor úkolů, které musí jednotlivé subjekty zpracovat, resp. vyřešit. Nejvýznamnější je vytvoření a zajištění diverzifikovaných finančních zdrojů, neboť do budoucna není možné nadále počítat s výrazným financováním ze státního rozpočtu a dále nalézt vhodnou formu spoluúčasti ohrožených subjektů před povodňovými riziky a systému pojištění.

Koncepce vodohospodářské politiky Ministerstva zemědělství do roku 2015 (Ministerstvo zemědělství 12.2011) ukládá v oblasti ochrany před povodněmi

- pokračovat ve zkvalitnění ochrany před povodněmi zabezpečením III. etapy programu Podpora prevence před povodněmi v souladu s implementací směrnice 2007/60/ES o vyhodnocení a zvládnutí povodňových rizik
- rozšířit a posílit uplatňování standardů dobrého zemědělského a environmentálního stavu (GAEC - good agricultural and environmental condition) ve prospěch vodního hospodářství posílením retence vody v území hydrologických povodí, omezení eroze a zabránění úniků škodlivých látek do vodních zdrojů od 1.7.2011s prioritou podpory snižování nepříznivých vlivů urbanizace území, zemědělského a lesního obhospodařování krajiny, na zásoby vody, podpory obnovy ekologické stability krajiny a integrovaného přístupu k ochraně vod a hospodaření s vodou.

Strategickým cílem pro ochranu před povodněmi je snížení počtu povodněmi ohrožených obyvatel a omezení ohrožení majetku, kulturních a historických hodnot při prioritním uplatňování principu prevence.

Vláda České republiky vydala **Usnesení č. 570 ze dne 14. července 2014 k závěrečné souhrnné zprávě Vyhodnocení povodně v červnu 2013**. V usnesení ukládá ministrům rezortů životního prostředí, zemědělství, vnitra a místního rozvoje realizovat opatření pro zlepšení ochrany před povodněmi:

Legislativní opatření

- Zpracovat právní stanovisko k pravomocem a postupu odpovědných orgánů při evakuaci obyvatelstva, pokud je tato evakuována osobami odmítána.
- Provést novelizaci vyhlášky č. 236/2002 Sb., o způsobu a rozsahu zpracování návrhu a stanovování záplavových území a navazujících metodik (zejména metodiky stanovení aktivní zóny záplavového území), včetně posouzení návrhu vymezení záplavového území za mobilními prvky povodňové ochrany s ohledem na možnost, že nebudou včas postaveny.
- Zvážit možnosti vyšší právní ochrany monitorovacích objektů hlásné povodňové služby, aby nedocházelo k ovlivnění měření nevhodnými stavebními zásahy (do koryt toků), případně dát povinnost stavebníka zajistit kompenzaci dopadu stavby.
- Zvážit právní případně ekonomické motivační prostředky vůči vlastníkům pozemků, směřující k jejich správnému obhospodařování a omezení splachů půdy během přivalových povodní.
- V souladu s usnesením Bezpečnostní rady státu ze dne 18. června 2012 zpracovat návrh právního zabezpečení hydrometeorologické služby.

Povodňová prevence

- Důsledně uplatňovat omezení daná § 67 vodního zákona v aktivní zóně záplavových území. Uplatňovat možnost vodoprávních úřadů stanovit v případě potřeby další omezující podmínky i mimo aktivní zónu záplavového území a to ve vazbě na mapy povodňového ohrožení, zpracované ve smyslu evropské Směrnice 2007/60/ES o vyhodnocování a zvládnutí povodňových rizik.
- Mapy povodňového ohrožení a povodňových rizik, zpracované podle Směrnice 2007/60/ES využívat k postupnému snižování rozlohy území s nepřijatelným povodňovým rizikem v územním plánování a stavebním řízení.
- Při povolování nové výstavby a rozšiřování rozsahu nepropustných ploch zabezpečit posouzení možného vlivu zvýšení a urychlení odtoku a vzniku povodní při extrémních srážkách (i nad rozsah dob opakování stanovených v ČSN 75 9010) a vybudovat příslušná kompenzační opatření. Navrhovanou povinnost zakotvit případně do novely stavebního zákona.
- Důsledně kontrolovat preventivní a přípravná opatření pro případ povodně u všech subjektů zacházejících se závadnými látkami. Zavést povinnost zpracovat do havarijních plánů i malých zdrojů (ČOV pod 10 000 EO) realizaci opatření pro omezení hrozícího rizika povodňových stavů.

- Zajistit zlepšení technického vybavení HZS ČR a jednotek PO k plnění úkolů pro řešení záchranných a likvidačních prací při povodních.

Hlásná a předpovědní služba

- Doplnit profesionálně provozované hydrologické a meteorologické monitorovací sítě v oblastech s nedostatečným pokrytím a zabezpečit jejich trvalý efektivní provoz, rozvoj a modernizaci.
- Zajistit spolehlivé informace o velikosti průtoku v hlásných profilech v celém sledovaném rozsahu. Za tímto účelem provádět pravidelná hydrometrická měření moderními metodami a aktualizaci měrných křivek průtoku. V podmínkách, kde nelze zajistit spolehlivou měrnou křivku, instalovat zařízení pro přímé měření průtoku.
- Podporovat zřizování, efektivní fungování a udržitelnost lokálních výstražných systémů a pomocných hlásných profilů, zřizovaných obcemi pro své potřeby jako doplnku profesionálně provozovaných sítí.
- Zabezpečit trvalý rozvoj systémů pro operativní zpracování dat, meteorologických a hydrologických předpovědních metod a modelů, s cílem zvyšování spolehlivosti a předstihu předpovědí povodní, včetně využití pravděpodobnostních předpovědí
- Posoudit spolehlivost a efektivnost systému distribuce výstrah předpovědní povodňové služby uživatelům. Navrhnout a projednat případné úpravy vedoucí k cílené distribuci, omezení duplikací informací a zvýšení srozumitelnosti výstrah pro uživatele.
- Přizpůsobit formu výstražných informací cílovým skupinám uživatelů a zvážit vytváření verze výstražné informace upravené pro šíření mediálními prostředky. Zpřehlednit prezentace informací na internetových stránkách, včetně optimalizace stránek pro mobilní telefony. Zabezpečit spolehlivost a dostupnost internetových aplikací za krizových situací a rozšířit možnosti alternativních moderních způsobů šíření dat a informací.
- Zajistit dostatečné a stabilní financování provozu a rozvoje předpovědní povodňové služby včetně nastavení pravidel OPŽP pro období 2014-2020 s cílem zajištění obnovy a rozvoje komponentů jejich monitorovacích, vyhodnocovacích a distribučních systémů.

Opatření strukturálního charakteru

- Návrhy technických protipovodňových opatření je třeba kombinovat s ostatními opatřeními, včetně opatření přírodě blízkých. Efektivní návrhy je třeba zpracovat na základě kvalitních podkladů a aktuálních hydrologických dat, s uplatňováním analýzy nákladů a užitků protipovodňových opatření a jejich vlivu na průběh povodňové vlny a na stav vodních útvarů.
- Posuzovat dopady navrhovaných opatření na průběh povodní na toku po i proti proudu a to vždy v souhrnu s ostatními navrhovanými i již existujícími protipovodňovými opatřeními v zájmovém území (součet efektů PPO).
- Při navrhování a přípravě protipovodňových opatření s použitím mobilních hradicích prvků je nutné posoudit jejich statickou vhodnost v místních podmínkách, kapacitní i časovou náročnost jejich postavení, ve vztahu k možné rychlosti nástupu povodně, dále náročnost údržby a výcviku personálu v dlouhodobém výhledu, jakož i možné důsledky případného překročení jejich návrhových parametrů.
- Připravit a realizovat další etapy programů na podporu realizace protipovodňových opatření z veřejných finančních zdrojů.
- Vymezovat stavby protipovodňových opatření a opatření pro snižování ohrožení území povodněmi v příslušné územně plánovací dokumentaci jako veřejně prospěšné stavby a veřejně prospěšná opatření pro zajištění jejich realizace.

Usnesení vlády současně obsahuje doporučení pro zlepšení činnosti povodňových a krizových orgánů, dokumentace povodní a dále některá ustanovení pro vodní díla a jejich manipulační řády.

Dílčí povodí Berounky zasahuje na území hl.m. Prahy, Středočeského kraje, Plzeňského kraje a Karlovarského kraje. Všechny kraje mají zpracované koncepce protipovodňové ochrany, které vycházely z analýz odtokových poměrů a záplavových území. Místním šetřením byla doplněna zastavěná území ohrožovaná povodněmi z vodních toků, které neměly záplavové území stanovené.

Stupeň ochrany ohrožených zastavěných území by měl v cílovém stavu odpovídat návrhovému stupni podle standardů, uvedených v kapitole V.1.3.2.

Oblasti s významným povodňovým rizikem jsou řešeny v plánu pro zvládání povodňových rizik.

V.1.4. Přístup k řešení povodňové ochrany v oblastech s významným povodňovým rizikem

Základním legislativním dokumentem je Směrnice 2007/60/ES o vyhodnocování a zvládnání povodňových rizik [O016], která si klade za cíl přispět k realizaci takových opatření, která by povodňová rizika zmírnila a zmírnila i rizika škod. Principy směrnice byly implementovány do novely vodního zákona [L01] a vyhlášky č. 24/2011 Sb. o plánech povodí plánech pro zvládnání povodňových rizik [L23]. Vyhláška uvádí způsob a formu zpracování předběžného vyhodnocení povodňových rizik, obsah a způsob zpracování map povodňového nebezpečí, map povodňových rizik a formy jejich zveřejnění, obsah a způsob zpracování plánů povodí a plánů pro zvládnání povodňových rizik a konečně způsob zpřístupnění přípravných prací, návrhů plánů pro aktivní zapojení veřejnosti.

Definice základních pojmů

Povodňové nebezpečí – charakterizuje stav s potenciálem způsobit nežádoucí následky (povodňové škody) v záplavovém území. Povodňové nebezpečí lze definovat také jako „hrozbu“ události (povodně), která vyvolá např. ztráty na lidských životech, škody na majetku, přírodě a krajině. Povodňové nebezpečí může být kvantifikováno pomocí hodnot základních charakteristik průběhu povodně (hloubka, rychlost).

Zranitelnost území – vlastnost území, která se projevuje jeho náchylností k poškození a škodám v důsledku malé odolnosti vůči extrémnímu zatížení povodní, tj. v důsledku tzv. expozice.

Povodňové ohrožení – je vyjádřeno jako kombinace pravděpodobnosti výskytu nežádoucího jevu (povodně) a nebezpečí. Zásadní rozdíl mezi povodňovým ohrožením a povodňovým rizikem spočívá v tom, že ohrožení není vázáno na konkrétní objekty v záplavovém území (ZÚ) s definovanou zranitelností. Ohrožení je možné vyjádřit plošně pro celé ZÚ bez ohledu na to, co se v něm nachází. V okamžiku, kdy ohrožení vztáhneme ke konkrétnímu objektu v ZÚ s definovanou zranitelností, začíná představovat povodňové riziko. V rámci metody matice rizika je povodňové ohrožení vyjádřeno jako funkce pravděpodobnosti výskytu daného povodňového scénáře a tzv. intenzity povodně.

Povodňové riziko – je vyjádřeno nejčastěji jako kombinace pravděpodobnosti výskytu nežádoucího hydrologického jevu (povodně, scénáře nebezpečí) a jeho nepříznivých dopadů na lidské zdraví, životní prostředí, kulturní dědictví a hospodářskou činnost.

Naplnění požadavků Směrnice 2007/60/ES probíhá ve třech krocích:

- předběžné vyhodnocení povodňových rizik,
- mapy povodňového nebezpečí a mapy povodňových rizik,
- plány pro zvládnání povodňových rizik.

V druhém plánovacím období bylo nejprve provedeno předběžné vyhodnocení povodňových rizik v oblastech se stanoveným záplavovým územím, kde na základě analýzy záplavového území, počtu trvale bydlících obyvatel lokalizovaných podle adresných bodů budov (databáze Registr sčítacích obvodů), hodnoty fixních aktiv v územních jednotkách a vymezení zastavěných ploch podle druhu využití (databáze ZABAGED) byly získány počty obyvatel a hodnota majetku pravděpodobně dotčeného povodňovým nebezpečím na zastavěných územích a příslušícího do silniční infrastruktury podle dostupných scénářů ohrožení (Q_5 , Q_{20} a Q_{100}), v průměru za rok pro jednotlivá katastrální území. Pro vymezení oblastí s významným povodňovým rizikem byla nastavena následující kritéria:

- počet obyvatel dotčených povodňovým nebezpečím 25 obyvatel/rok,
- hodnota dotčených fixních aktiv povodňovým nebezpečím 70 mil. Kč/rok,

přičemž do výběru jsou zahrnuta všechna katastrální území, ve kterých je naplněno alespoň jedno z kritérií [O040].

Na základě předběžného vyhodnocení povodňových rizik byly vymezeny oblasti s významným povodňovým rizikem. Na území dílčího povodí Horní Vltavy bylo vymezeno celkem 12 oblastí s významným povodňovým rizikem, které se skládají celkem z 18 úseků s významným povodňovým rizikem o celkové délce 228,7 km.

V těchto oblastech byly zpracovány mapy povodňového nebezpečí, mapy povodňového ohrožení a mapy povodňových rizik pro následující scénáře povodní podle Metodiky tvorba map povodňového nebezpečí a povodňových rizik [O041]:

- povodně s nízkou pravděpodobností výskytu nebo extrémní povodňové scénáře (Q_{500}),
- povodně se středně vysokou pravděpodobností výskytu (Q_{100}),
- povodně s vysokou pravděpodobností výskytu (Q_5 , Q_{20}).

Dokumentace oblastí s významným povodňovým rizikem, které navazují na zpracované mapy povodňového nebezpečí a povodňových rizik, jsou hlavním podkladem pro sestavení Plánu pro zvládnutí povodňových rizik v povodí Labe.

Plány pro zvládnutí povodňových rizik jsou zaměřeny na prevenci, ochranu a připravenost. S cílem zajistit řekám větší prostor se ve vhodných případech zabývají zachováním nebo obnovením záplavových území a opatřeními pro prevenci a omezení škod na lidském zdraví, životním prostředí, kulturním dědictví a ekonomické činnosti. Plány pro zvládnutí povodňových rizik jsou aktualizovány každých 6 let, s přihlédnutím k pravděpodobným účinkům změny klimatu na výskyt povodní.

Přílohou plánu dílčího povodí Horní Vltavy bude i Dokumentace oblastí s významným povodňovým rizikem.

V.1.4.1. Aktualizace předběžného vyhodnocení povodňových rizik

Předběžné vyhodnocení povodňových rizik pro druhé plány pro zvládnutí povodňových rizik bylo aktualizováno k 21.2.2018. Nově byly vymezeny tři úseky s významnými povodňovými riziky a to na Bezdrevském potoce, Polečnici a Ostružné o celkové délce 10,7 km. Ostatní OsVPR zůstávají beze změny. Celková délka úseků vodních toků s významným povodňovým rizikem činí 228,7 km.

[Tabulka V.1.4a – Oblasti s významnými povodňovými riziky](#)

[Mapa V.1.4 – Oblasti s významnými povodňovými riziky](#)

V.1.4.2. Aktualizace map povodňového nebezpečí a povodňových rizik

V rámci aktualizace map povodňového nebezpečí a povodňových rizik byly posouzeny změny vstupních dat pro OsVPR, přebíraných z prvního cyklu, týkající se zejména změn morfologie a hydrologie. Následně byly vymezeny úseky vodních toků, kde bylo potřeba aktualizovat použitý hydraulický model.

Pro nově vymezené úseky vodních toků (viz kap. V.1.4.1) byly shromážděny všechny relevantní údaje a vytvořeny hydraulické modely.

Celkem bylo aktualizováno 15 úseků s významným povodňovým rizikem, z toho 11 1D hydraulickým modelem a 4 2D hydraulickým modelem. Dále byly nově vytvořeny 2 1D hydraulické modely a 1 2D hydraulický model pro nově vymezené úseky s významným povodňovým rizikem.

[Tabulka V.1.4b – Obce s nepřijatelným povodňovým rizikem – rozsah ploch dotčených povodní a ploch v nepřijatelném riziku](#)

[Tabulka V.1.4c – Obce s nepřijatelným povodňovým rizikem – počty obyvatel dotčených povodní a počty obyvatel v nepřijatelném riziku](#)

[Tabulka V.1.4d – Rozsah ploch v nepřijatelném riziku členění podle jednotlivých kategorií funkčního využití území](#)

[Tabulka V.1.4e – Souhrnné informace o citlivých objektech v oblastech s významným povodňovým rizikem](#)

V.1.5 Přístup k řešení povodňové ochrany mimo oblasti s významným povodňovým rizikem

Za území nechráněná nebo nedostatečně chráněná před povodněmi mimo oblasti s významným povodňovým rizikem jsou považována ta zastavěná území, která jsou zaplavována již povodněmi vyšších četností, než je povodeň s přijatelnou úrovní celkového rizika a zároveň nejsou řešena v kapitole V.1.4. Doporučená úroveň ochrany podle pravděpodobnosti opakování povodňového nebezpečí je podle [O08] navržena takto:

- historická centra měst, historická zástavba – Q_{100} ;
- souvislá zástavba, průmyslové areály – Q_{50} ;
- rozptýlená obytná a průmyslová zástavba a souvislá chatová zástavba – Q_{20} ;
- izolované objekty – individuální ochrana.

V.1.5.1. Nedostatečně chráněné lokality mimo OsVPR

Zastavěná území nechráněná nebo nedostatečně chráněná byla vymezena v GIS prostředí nad mapami stanovených záplavových území. Analýzou byl zjištěn orientační počet ohrožených bytů v jednotlivých částech obce, tj. počet všech bytů v záplavovém území Q_5 , Q_{20} a Q_{100} . Dále byl určen orientační počet ohrožených obyvatel v záplavovém území Q_{100} . Tam, kde záplavové čáry nebyly k dispozici, sloužily jako podklad studie protipovodňové ochrany Středočeského, Jihočeského a Plzeňského a kraje.

Výčet míst s nedostatečnou ochranou před povodněmi je uveden v tabulce V.1.5.

[Tabulka V.1.5.1 – Zastavěná území nechráněná nebo nedostatečně chráněná před povodněmi](#)

[Mapa V.1.5 – Zastavěná území nechráněná nebo nedostatečně chráněná před povodněmi](#)

V.1.6. Přívalové povodně

Přívalová povodeň vzniká nejčastěji následkem rychlého povrchového odtoku způsobeného přívalovými srážkami, které mají velmi silnou intenzitu, zpravidla více než $30 \text{ mm} \cdot \text{h}^{-1}$. Projevuje se velmi rychlým vzestupem hladiny vody a následně i velmi rychlým poklesem. Vedle intenzity srážek zde sehrává velmi důležitou úlohu schopnost půdního povrchu vsakovat srážkovou vodu. Tato schopnost infiltrace je primárně ovlivněna jak způsobem využívání území, tak i jeho morfologickými charakteristikami, zejména sklonitostí svahů. Podstatný je rovněž aktuální stav nasycení půdního povrchu předchozími srážkami, kdy se zvyšujícím se stupněm nasycení nad retenční vodní kapacitu půdy schopnost absorpce dalších srážek půdou rychle klesá. Je však důležité zdůraznit, že přívalová povodeň se může vyskytnout i za stavu sucha, kdy na povrchu půd se silnou jílovitou příměsí, příp. na některých polních pozemcích dochází k tvorbě krusty, která je téměř nepropustná. Přívalová povodeň je pak doprovázena i velmi silnou erozí, což znásobuje škody na majetku. Na trvale nepropustném půdním povrchu, vyskytující se hojně v areálech městské či průmyslové zástavby, je riziko přívalových povodní samozřejmě stálé a neměnné.

Přívalové srážky postihují zpravidla území od několika km^2 po několik desítek, vzácně stovek km^2 . Mohou s kolísavou intenzitou trvat od několika málo minut až po několik hodin. Pro přívalovou povodeň je proto charakteristické to, že může zasáhnout vedle okolí malých vodotečí rovněž za normální situace suchá údolí, příp. území, kde dochází k soustředění povrchového odtoku z okolních svahů. Území pod delšími svahy jsou proto nejrizikovější z hlediska možného vzniku přívalových povodní, a proto např. nevhodný způsob obhospodařování pozemků na těchto svazích riziko zvýšeného odtoku a doprovodné eroze během přívalových srážek velmi zvyšuje.

Možnosti předpovídání přívalových povodní jsou velmi silně omezeny, a to vzhledem k prudké dynamice vývoje konvekční oblačnosti, ze které vypadávají přívalové srážky. I když meteorologické podmínky pro vznik silných přívalových srážek mohou být poměrně úspěšně předpověděny, přesnou lokalizaci výskytu, trvání a intenzitu přívalových srážek a tím i oblast eventuálního výskytu přívalových povodní pomocí standardních meteorologických modelů (např. ALADIN) predikovat v podstatě nelze.

Z výše uvedených důvodů se předpovědní služba omezuje na stanovování tzv. potenciální míry rizika vzniku přívalových povodní. Vychází se z aktuálního stavu nasycenosti území (povodí), který je vedle

fyzicko-geografických charakteristik území (např. sklonových poměrů) směrodatný pro určení potenciálních rizikových srážek daného trvání, např. v USA označovaných jako hodnoty FFG (Flash Flood Guidance). Hodnoty FFG jsou definovány jako množství srážek za určitý časový interval, které mohou způsobit naplnění koryt menších vodotečí. Tyto hodnoty jsou odvozovány a zveřejňovány denně pouze v konvektivní sezóně (duben – říjen) na stránkách hlášené a předpovědní povodňové služby Českého hydrometeorologického ústavu (<http://hydro.chmi.cz/hpps>).

V.1.6.1. Analýzy území ohrožených přívalovými povodněmi

Charakteristické pro povodně z přívalových srážek je zejména možnost výskytu teoreticky na celém území státu. Proto se identifikují kritické body a plochy rozhodující z hlediska soustředěného odtoku z přívalových srážek s nepříznivým účinkem pro zastavěná území. Pro celé dílčí povodí Horní Vltavy Výzkumným ústavem vodohospodářským T. G. Masaryka v.v.i. bylo identifikováno celkem 48 kritických bodů s ukazatelem kritických podmínek. Kritický bod je určen průsečíkem dané hranice zastavěného území obce (intravilánu) s linií dráhy soustředěného odtoku s velikostí přispívající plochy větší nebo rovno 0,3 km². Kombinace fyzicko-geografických podmínek, způsobů využití území, regionálních rozdílů krajinného pokryvu a potenciálního výskytu srážek extrémních hodnot (ve vazbě na synoptické podmínky) pro konkrétní přispívající plochy vyjadřuje ukazatel kritických podmínek vzniku negativních projevů povodní z přívalových srážek.

Seznam kritických bodů je v porovnání s údaji z II. plánů povodí nezměněn.

V.1.6.2 Lokality ohrožené přívalovými povodněmi

V dílčím povodí Berounky bylo identifikováno celkem 43 obcí, jejichž katastrální území jsou ohrožena přívalovými srážkami. Jedná se severovýchodní část dílčího povodí, výjimku tedy tvoří šumavské vodní toky, povodí Malše a horní povodí Lužnice.

[Tabulka V.1.6.2 – Seznam kritických bodů](#)

[Mapa V.1.6–Vymezené lokality významně ohrožené přívalovými srážkami](#)

V.2. Sucho

V.4.1. Historická období sucha a jejich důsledky

V.2.1. Úvod

Sucho je rozšířený jev způsobený především déletrvajícím nedostatkem srážek. Epizody extrémního sucha mají negativní vliv na vodní zdroje a mohou vážně poškozovat životní prostředí. Sucha mohou být spolu s povodněmi považována v České republice za nejvýznamnější přírodní pohromy. Tradičně jsou rozlišovány čtyři vzájemně provázané kategorie sucha: meteorologické, hydrologické, zemědělské a socio-ekonomické. Ke kvantifikaci sucha se používá řada ukazatelů založených na měření srážek, půdní vlhkosti nebo průtoků v závislosti na konkrétním účelu analýzy.

Přijatá novela vodního zákona ukládá povinnost zpracovat a schválit „krajské plány pro zvládnutí sucha a stavu nedostatku vody“ nejpozději do 31. ledna 2023. Počátkem června 2021 byla vydána společná metodika Ministerstva zemědělství a Ministerstva životního prostředí, která představuje základní východiska a postupy při řešení plánů pro zvládnutí sucha a stavu nedostatku vody.

Meteorologické sucho

Primární příčinou meteorologického sucha je deficit srážek v určitém časovém intervalu, jenž může být prohlouben spolupůsobením ostatních meteorologických prvků, zejména vyššími teplotami vzduchu, intenzivnějším prouděním vzduchu či jeho nízkou relativní vlhkostí. Ve své „nejmírnější“ podobě nemusí působit žádné větší škody, obvykle se hodnotí na základě odchylky srážek od normálu za určité časové období. Vyjadřuje jednu z primárních příčin sucha, jakožto záporná odchylka srážek od normálu za určité časové období podmiňuje výskyt sucha zemědělského, hydrologického i socioekonomického. Kromě množství a intenzity spadlých srážek vztažených k srážkovým normálům pro danou lokalitu a roční dobu stanovili mnozí autoři různé definice meteorologického sucha v závislosti na dalších meteorologických prvcích (především na výparu, teplotě vzduchu, rychlosti větru, vlhkosti vzduchu aj.), pomocí klimatologických indexů. Meteorologické sucho je někdy nesprávně nazýváno suchem atmosférickým.

Zemědělské sucho

Za zemědělské sucho je označeno období, kdy panuje dlouhodobější nedostatek vody v půdě a její dostupnost rostlinám se stává limitem jejich normálního růstu a vývoje. Zemědělské sucho je vyvolané předchozím nebo nadále trvajícím výskytem meteorologického sucha. Z dalších vlivů mají značný význam vlastnosti půdy, úroveň zemědělské techniky, která se v dané oblasti používá, a celá řada dalších faktorů. Definice zemědělského sucha je obšírně diskutovaným problémem, který předpokládá podrobné znalosti z hydrologie, rostlinné fyziologie, ekonomiky a příbuzných oborů, jistě však úzce souvisí s výskytem a projevy fyziologického sucha.

Hydrologické sucho

Hydrologické sucho je definováno pro povrchové toky určitým počtem za sebou jdoucích dní, týdnů, měsíců i roků s výskytem nízkých průtoků vzhledem k měsíčním či ročním normálovým hodnotám. Hydrologické sucho se vyskytuje zpravidla ke konci déle trávajícího období sucha, ve kterém nepadaly kapalně ani smíšené srážky. Obdobných kritérií je možno použít i pro stavy hladin podzemních vod a vydatnosti pramenů. Výskyt hydrologického sucha předznamenává nejvážnější škody způsobené suchem. Tento druh sucha se často vyskytuje vlivem retardačních účinků i v době, kdy již meteorologické sucho dávno odeznělo. Naopak při výskytu meteorologického sucha se ještě nemusí jednat o sucho hydrologické. Studium hydrologického sucha znamená studium bezvodých (resp. málovodých) období a jejich parametrů, tedy období nedostatku vody, fáze minimálních průtoků, míry a trvání tohoto snížení.

Historická období hydrologického sucha lze charakterizovat různými veličinami: dosaženými minimy průtoků, dosaženými minimy průtoků z klouzavých průměrů (např. 7 až 30-denními), nedostatkovými objemy a trváním (objemy chybějícími pod určitou mezí průtoků a trváním průtoků pod určitou mezí) aj. Dalším kritériem výskytu sucha může být významný pokles hladiny podzemních vod. Historická sucha zpravidla postihují území celé České republiky, o míře extremity v dané oblasti potom rozhodují

zejména místní dlouhodobější srážkové poměry. Období sucha navíc většinou doprovází nadprůměrné teplotní poměry, které dále zhoršují vodní bilanci.

Socio-ekonomické sucho

Definice socioekonomického sucha spojuje sucho s ekonomickou teorií nabídky a poptávky. O socioekonomickém suchu hovoříme tehdy, je-li intenzita či délka suché periody natolik závažná, že má přímý vliv na obyvatelstvo (snížení dostupnosti zdrojů pitné vody) a ekonomiku země (ohrožení zemědělské výroby v masivním měřítku, narušení výrobně obchodních vztahů). Definice socioekonomického sucha může částečně překrývat definici jak zemědělského, tak i hydrologického sucha. V rámci Územní studie změny klimatu v ČR byly provedeny úspěšné pokusy o modelování energetického hospodářství ČR v souvislosti s klimatickou změnou. (Tichý, 1995) stanovil primární energetické zdroje potřebné k pokrytí očekávané poptávky po energiích a odhadl množství emitovaných skleníkových plynů těmito zdroji, což posloužilo k projekci těchto plynů a odhadu dopadů socioekonomického sucha v ČR.

V.2.2. Historická období sucha a jejich důsledky

Jeden z nejsušších historicky zaznamenaných roků byl rok 1947, především z hlediska hydrologického sucha. Po suchu v lednu a únoru nastoupila další suchá perioda v dubnu a trvala až do října, přičemž až do září byla doprovázena nadprůměrnými teplotami vzduchu. V hlavním období sucha přesáhla velikost standardizovaných nedostatkových objemů vzhledem k Q_{330} na všech vodoměrných stanicích hodnotu 30 %. Na Labi v Děčíně chyběla dokonce téměř polovina objemu, představovaná 516,5 miliony m^3 vody a hlavní období sucha zde trvalo 117 dnů.

V dílčím povodí Horní Vltavy lze za významná sucha podle průtokových ukazatelů vymezit např. období z let 1973, 1976, 1986, 1990, 2000 a 2003.

Zdroj: Sucho v českých zemích, minulost, současnost a budoucnost [O44].

Významné období sucha zasáhlo Českou republiku v letech 1915 až 1919. Roční odtok v procentech za období 1981 až 2010, charakterizovaný profily Lužnice – Bechyně a Otava – Písek, se pohyboval od 56 do 63 procent, respektive 57 do 73 procent a byl vyhodnocen jako podprůměrný až silně podprůměrný.

Pro podzemní vody byl v těchto letech zaznamenán deficit až výrazný deficit mělkých i hlubších zvodní a snížená vydatnost pramenů.

Zdroj: Hydrologické ročenky 1915, 1916, 1917 (ČHMÚ)

Hydrologická bilance 1918 (ČHMÚ)

Skutečnost, že sucho naši krajinu postihuje několikátým rokem, má za následek, že v řadě obcí poprvé po sto letech vyschly studny. Obrovský dopad má sucho i na lesy, kde je situace zásadním způsobem ovlivněna i následnou kůrovcovou kalamitou.

Negativní dopady má sucho samozřejmě i na zemědělství, kde byla ničena úroda obilovin a významně sníženy výnosy ovoce. Pro nedostatek sena byly sníženy i chovy dobytka.

V.2.3. Nebezpečí výskytu období sucha a nedostatku vody

Sucho společně s povodněmi jsou extrémní hydrologické jevy, které představují závažnou hrozbu vzniku krizové situace. Před rokem 1997 bylo území České republiky zasaženo katastrofální hydrologickou událostí naposledy v roce 1947, kdy panovalo extrémní sucho. Historicky mimořádné regionální povodně se naposledy vyskytly v roce 1941. Od konce 40. let minulého století tedy nebylo třeba čelit závažnějším přírodním pohromám. Důsledkem tohoto dlouhého období bez významných hydrologických událostí byla skutečnost, že Česká republika nebyla legislativně a institucionálně připravena na povodeň v roce 1997, což evidentně přispělo ke ztrátám na lidských životech a k enormním hospodářským škodám. Po povodni v roce 1997 uvolnila vláda ČR potřebné finanční prostředky na výzkum a v oblasti povodní byl tento problém na základě výsledů výzkumu řešen vypracováním a přijetím celkové koncepce protipovodňové ochrany, jež byla legislativně zakotvena především v novele Vodního zákona (254/2001 Sb.). Návržnost vynaložených prostředků byla velmi krátká, neboť v roce 2002 zasáhla Českou republiku další katastrofální povodeň, jejíž ohromné důsledky byly zajisté provedenými opatřeními významně redukovány.

Skutečnost, že se obdobná situace může vyskytnout v případě sucha, byla dokladována v roce 2003, který přinesl nejhorší následky přírodní katastrofy v Evropě za posledních 50 let. Následkem vysokých teplot vzduchu a nedostatku pitné vody zemřelo především ve Francii, Německu, Španělsku a Itálii několik tisíc lidí, zejména z řad starších a dlouhodobě nemocných obyvatel. Dlouhotrvající sucho tedy představuje vážnou hrozbu krizové situace.

S podporou Ministerstva vnitra vznikl „Návrh koncepce řešení krizové situace vyvolané výskytem sucha a nedostatkem vody na území ČR“ [O47], který navrhuje plán pro zvládnutí sucha a koncepci institucionálního a legislativního uspořádání pro řešení krizových situací souvisejících s možným výskytem sucha a nedostatkem vody na území České republiky. Cílem koncepce je připravit prostor pro realizaci aktivit vedoucích k sestavení Plánů pro zvládnutí sucha a navrhuje vhodné způsoby legislativního řešení ochrany před působením sucha.

Projekt je rozdělen do několika pracovních bloků:

Hydrologické sucho, jeho hodnocení a dopady na vodní zdroje a jejich dostupnost, dopady na vodohospodářské soustavy a závlahy. Mezi možnostmi řešení dopadů hydrologického sucha koncepce navrhuje vhodné postupy legislativního řešení ochrany před působením sucha.

- opatření omezující poptávku po vodních zdrojích (např. vývoj technologií využívajících vodu, zlepšení efektivity závlahových systémů, šetrné využívání vodních zdrojů atp.)
- opatření regulující požadavky na vodní zdroje
- opatření zvyšující množství a kvalitu vodních zdrojů (např. převody vody, vodní nádrže, šetrný management krajiny a melioračních zařízení, udržitelné hospodaření s půdou, umělá infiltrace atp.)

Půdní sucho, které představuje nedostatek vody v půdě pro růst a rozvoj rostlin. Rozvíjí se v souvislosti s výskytem meteorologického sucha, případně v kombinaci s vysokými teplotami rychlostí větru nebo sluneční radiací. Trvání takového období je zpravidla kratší, než u hydrologického sucha.

Nedostatek půdní vody v zemědělství a lesnictví představuje zemědělské sucho, jeho nejčastěji řešenou částí je agronomické sucho, týkající se produkce zemědělských plodin. Výskyt agronomického sucha je vázán nejen na aktuální meteorologickou nebo hydrologickou situaci, ale také na použitá agrotechnická opatření a činnosti na jednotlivých zemědělských pozemcích.

Pro hodnocení půdního sucha je možno použít několik metod, z nichž nejpoužívanější je stanovení indexů sucha jako míry zásoby půdní vody. Tento přístup využívá v současné době projekt Intersucho, který týdně zveřejňuje mapu nasycení půdy v profilu 0 – 40 cm, 40 – 100 cm a 0 – 100 cm.

Dopady agronomického sucha lze hodnotit ztrátami zemědělské produkce, které ale nelze jednoduše kvantifikovat. Možnosti jeho přímého zmírnění jsou omezené s výjimkou těch zemědělských pozemků, u které lze zavlažovat nebo u nich uměle zvýšit hladinu podzemní vody pomocí retardační drenáže.

Plán pro zvládnutí sucha a stavu nedostatku vody

Jedná se o dokument, který je podkladem pro postup vodoprávního úřadu při vyhodnocování hrozby vzniku nedostatku vody a pro rozhodování komise pro zvládnutí sucha a nedostatku vody o opatřeních při stavu nedostatku vody.

Plán pro vymezené území obsahuje identifikaci zdrojů vody, popis rizik sucha včetně jeho možných dopadů, návrh postupu při zvládnutí sucha a opatření při nedostatku vody. Plán pro sucho se pořizuje pro území České republiky a pro území kraje, lze ho rovněž pořídít pro území obce s rozšířenou působností.

Kompetentní orgány pro zvládnutí sucha a nedostatku vody

V období mimo činnost komise jsou těmito orgány vodoprávní úřady obcí s rozšířenou působností, krajské úřady a příslušná ministerstva jako ústřední vodoprávní úřad.

Po dobu od svolání komise po ukončení její činnosti jsou těmito orgány

- komise pro sucho na úrovni ORP
- komise pro sucho na úrovni krajů
- ústřední komise pro sucho.

Katalog opatření

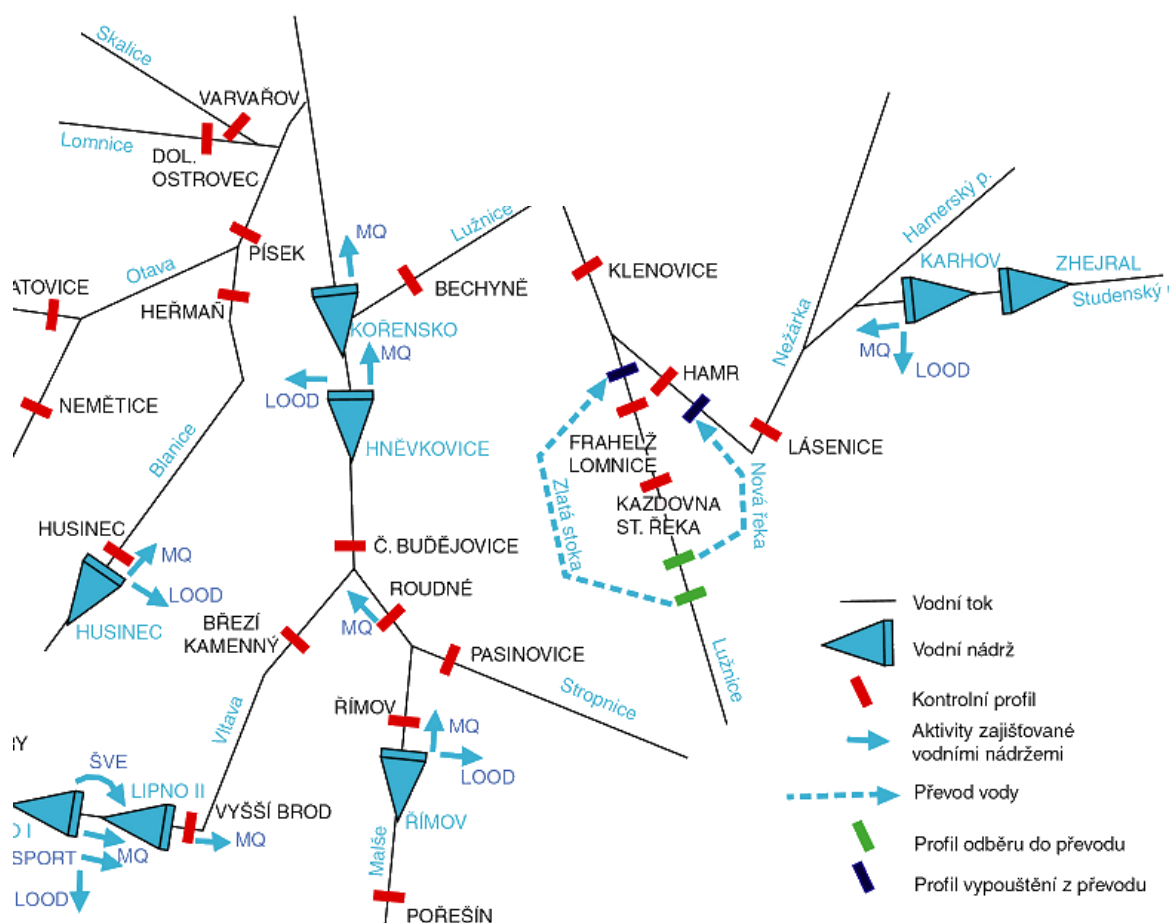
V rámci Strategie ochrany před negativními dopady sucha [O46] byl zpracován Katalog přírodně blízkých opatření pro zadržení vody v krajině s nástrojem pro hodnocení jejich efektivity.

V.2.4. Území ohrožená hydrologickým suchem

Pro vyhodnocení negativních dopadů sucha, je třeba identifikovat problémové lokality. K tomuto účelu slouží simulační modely, které simulují chování soustavy v diskretních časových krocích na základě znalosti časových řad přirozených průtoků (tj. neovlivněných užíváním vody a regulací), požadavků užívání vody, technických parametrů prvků soustavy a do modelu zavedených pravidel regulace odtoku (manipulačních pravidlech). K rozdělování vody ze zdrojů mezi uživatele dochází v každém časovém kroku podle manipulačních pravidel. V terminologii modelování se jedná o aplikaci statického popisného simulačního modelu. Model simuluje zásobní funkci soustavy v průběhu délky hydrologického podkladu.

Stanovení indikátorů sucha řeší Metodika pro stanovení mezních hodnot indikátorů hydrologického sucha (Radek Vlnas a kol., 2014).

V dílčím povodí Horní Vltavy je celkem 8 významných vodních nádrží, z nichž 4 jsou vodárenské.

Obr. 2.4.1 Základní struktura vodohospodářské soustavy v dílčím povodí Horní Vltavy

Pro vyhodnocení negativních dopadů sucha, je třeba identifikovat problémové lokality. K tomuto účelu slouží simulační modely, které simulují chování soustavy v diskretních časových krocích na základě znalosti časových řad přirozených průtoků (tj. neovlivněných užíváním vody a regulací), požadavků užívání vody, technických parametrů prvků soustavy a do modelu zavedených pravidel regulace odtoku (manipulačních pravidlech). K rozdělování vody ze zdrojů mezi uživatele dochází v každém časovém kroku podle manipulačních pravidel. V terminologii modelování se jedná o aplikaci statického popisného simulačního modelu. Model simuluje zásobní funkci soustavy v průběhu délky hydrologického podkladu.

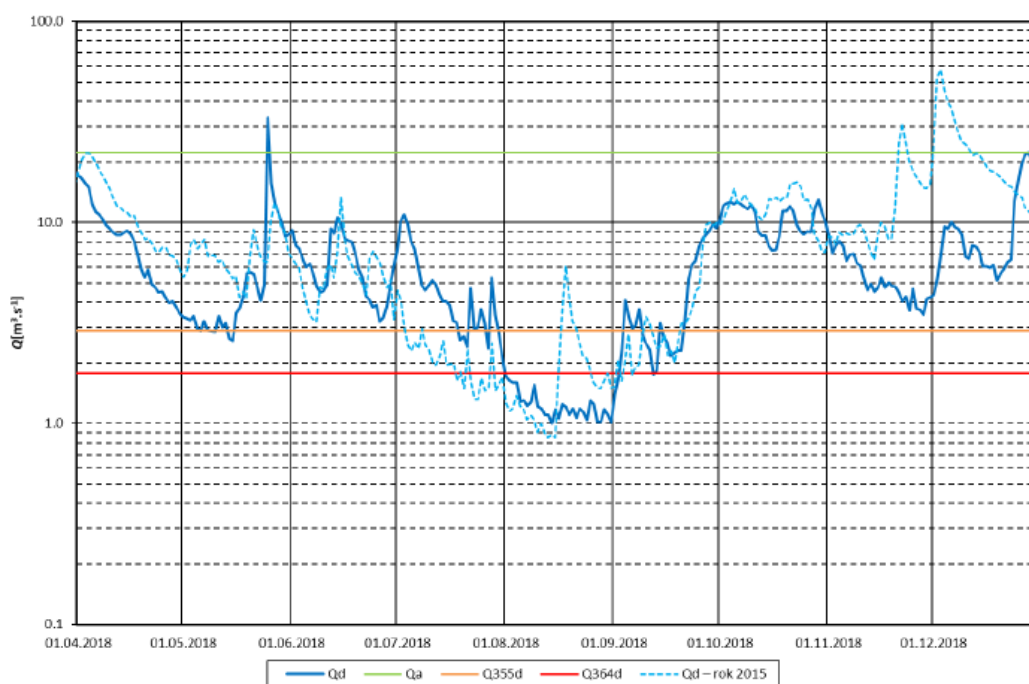
Pro posouzení plnění požadavků na užívání vody a na zachování minimálních průtoků jsou jako orientační použita kritéria uváděná v ČSN 75 2405, která v závislosti na třídě významnosti užívání (A až D)

- doporučuje hodnoty zabezpečnosti podle trvání pt dop v rozsahu 99,5 až 95,0 %;
- u požadavků zajišťovaných nádržemi připouští omezení odběru vody při poruše (tzv. hloubka poruchy) u třídy A a B o 30 %.

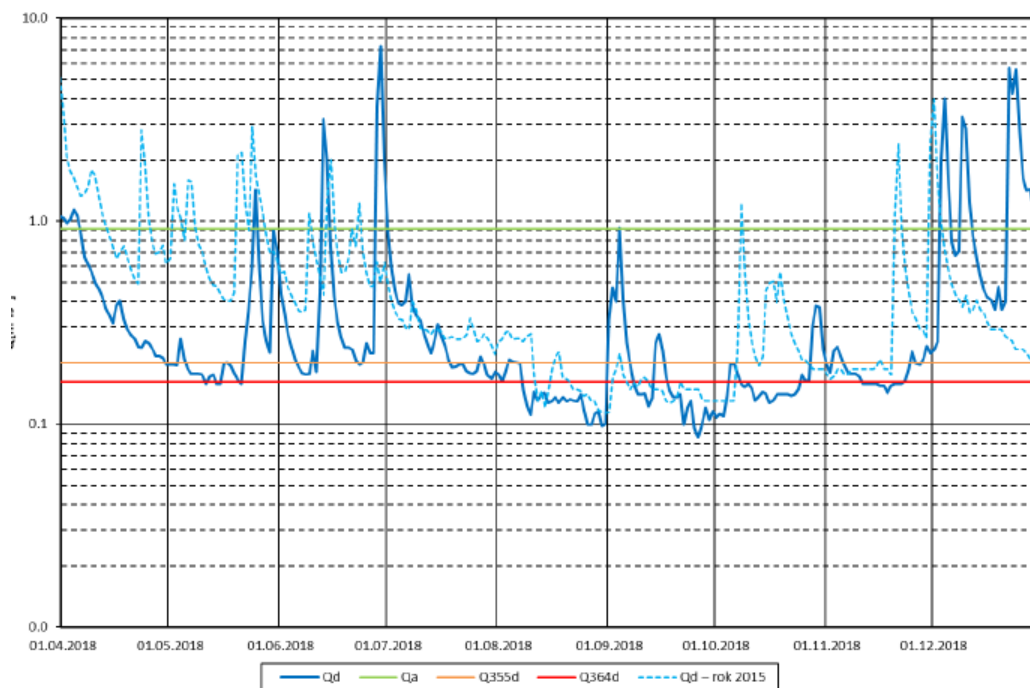
V současné době (za stávajících hydrologických podmínek) není zásobování pitnou vodou z velkých vodních zdrojů ohroženo. Možné škody, vyplývající z výskytu suchých období, lze teoreticky kvantifikovat pouze v některých oblastech, např. v zemědělské produkci, plavbě, omezeně i v hydroenergetice.

V letním období roku 2018 prováděl ČHMÚ hydrometrická měření, přičemž v některých profilech byly změřeny nejmenší průtoky za dobu pozorování. Významné minimum bylo např. naměřeno na Smutné v Ratajích.

Hydrogramy průměrných denních průtoků na Lužnici v Bechyni a na Blanici v profilu Blanický Mlýn jsou na následujících obrázcích:

Obr. 2.4.2. Hydrogram průměrných denních průtoků na Lužnici v Bechyni

Obr. 2.4.2. Hydrogram průměrných denních průtoků na Blanici v profilu Blanický Mlýn

Zdroj: *Vyhodnocení sucha na území České republiky v roce 2018*, ČHMÚ, září 2019

V.2.5. Cíle pro snížení nepříznivých dopadů hydrologického sucha

Zde stanovené cíle vycházejí převážně z následujících dokumentů:

Koncepce ochrany před následky sucha [O41] je strategický dokument, který byl zpracován na základě výstupů činnosti Mezirezortní komise VODA-SUCHO skupinou pracovníků Ministerstva zemědělství, Ministerstva životního prostředí a VÚV TGM v. v. i.

Metodika pro navrhování adaptačních opatření k eliminaci dopadů nedostatku vody [O45] představuje nástroj pro posouzení a doporučení výběru adaptačních opatření ke snížení nepříznivých účinků vlivu záporné vodohospodářské bilance na ploše zájmového území s uvážením očekávaných dopadů klimatických změn. Navržená opatření přispívají ke správnému hospodaření s povrchovými a podzemními vodami, k udržitelnému užívání vody pro zajištění vodohospodářských služeb a ke zlepšování vodních poměrů. Metodika přispívá k zajištění dostatečné efektivity vybraných skupin opatření s ohledem na aktuální hydrologické podmínky i s ohledem na očekávané dopady klimatické změny. Využití sestává z postupného aplikování následujících kroků: definování požadavků na využití vodních zdrojů, stanovení dostupných vodních zdrojů, modelování vodohospodářské bilance a výběr vhodných adaptačních opatření.

Plány povodí z předchozích cyklů plánování.

Sucho je jedním z hlavních problémů vodního hospodářství a ochrany životního prostředí. Neudržitelný způsob hospodaření s vodou (včetně její nadměrné spotřeby vody a znečištění) a předpovídané dopady klimatických změn mohou vést k rozsáhlým dopadům na přírodní prostředí a na společnost.

Opatření na ochranu před následky sucha lze rozdělit podle charakteru jejich působení:

- preventivní, která je třeba přijmout a naplnit v dohledné době, neboť působí neustále a odvracejí vznik nepříznivých následků sucha a nedostatku vody, preventivní opatření jsou přijímána plošně na celém území ČR
- operativní, která jsou přijímána až v souvislosti s probíhajícím suchem, ale je potřeba nastavit legislativní rámec a procesy řízení tak, aby bylo možné tato opatření v případě potřeby bezodkladně zavést,

- strategická, která mají potenciál zásadním způsobem zvýšit odolnost řešeného území vůči následkům sucha, jejich návrh vyžaduje hluboký vhled do specifik řešené oblasti, do souvislostí problému, znalost probíhajících trendů ve vývoji dostupných vodních zdrojů a poptávce po vodě. Příprava těchto opatření je často časově i finančně náročná a zahrnuje složitý konzultační proces.

Dále je možné opatření klasifikovat z hlediska jejich podstaty na opatření:

- monitorovací a informační
- technická a technologická
- legislativní
- ekonomická

Výběr adaptačních opatření (vychází z metodiky [O45])

Adaptační opatření jsou uvedena postupně, podle časové náročnosti a finanční nákladnosti při jejich případném zavádění. Nicméně při jejich aplikování není nutné postupovat od třídy I. postupně, ale podle zvážení konkrétního případu a jeho priority je nutné vybrat nejefektivnější opatření pro danou situaci. Je třeba kombinovat hlediska reálných možností realizace, ekonomického hlediska a spolehlivosti funkce i v dlouhodobém výhledu. Např. při dlouhodobých problémech se zajištěním vody pro pitné účely přímo přistoupit k nejefektivnějším opatřením z třídy III. (II.), jako je např. návrh nových vodních nádrží, případně návrh převodů vody mezi povodími.

Návrh adaptačních opatření je již výsledkem simulačního modelování zásobní funkce vodohospodářské soustavy, kdy je účinnost jednotlivých opatření testována na základě modelování. Míra účinnosti jednotlivých opatření musí být předmětem posouzení jednotlivých případů. Stejně tak je v případě potřeby např. možné zvážit změnu časového kroku výpočtů z měsíčního na denní.

Hodnocení účinnosti jednotlivých opatření

Třídí opatření (vychází z *Koncepce ochrany před následky sucha* [O41]):

- I. Do první třídy adaptačních opatření se řadí preventivní adaptační opatření (Mrkvičková a kol., 2012). Mohou být zaváděna průběžně a jejich cílem je zabránit výskytu nežádoucího stavu nebo snížit následky nepříznivých stavů sucha.

Podpora využívání moderních technologií ve vodárenství

V suchých obdobích se zhoršuje kvalita povrchových vod zejména z důvodu nedostatečného mísení vod vzhledem k menším průtokům ve vodních tocích. Je potřeba zavádět nejmodernější způsoby čištění odpadních vod, jež napomohou zajistit výrobu pitné vody i z vody surové se zhoršenou kvalitou. Nicméně v první řadě je nutné usilovat o předcházení zhoršení kvalitativního stavu eliminací znečištění v povodí, pokud tato opatření nepostačí, přistoupit k dalšímu kroku, což může být zavedení modernějších technologií ve vodárenství.

Podpora modernizace a rozvoje zemědělských závlah

Současný systém závlah zemědělských pozemků se potýká s velkými ztrátami vody, například vlivem výparu při postřikování. Ztráty mohou být způsobené také opotřebením potrubí, jež vodu na pozemky přivádí. Investováním do efektivnosti využití vody pro závlahy, zejména využitím moderních způsobů závlahy (kapková závlaha), lze dosáhnout významného zmenšení množství odebírané vody.

- II. Ve druhé třídě se nacházejí opatření pro zvyšování odolnosti systému. Tato opatření vedou k posilování jednotlivých prvků vodohospodářské soustavy pro lepší odolnost proti suchu.

Převody vody mezi povodími a zvýšení integrace vodohospodářských soustav

Pokud se na lokalitě ohrožené dopady sucha nacházejí povrchové zdroje s přebytkovou pozitivní bilancí vodních zdrojů, lze uvažovat o převodu tohoto přebytkového množství do vodních toků, příp. vodních nádrží, kde je bilanční deficit vody. Jako velmi vhodné se jeví propojení stávajících přehradních nádrží do vodohospodářských soustav. Vhodnou manipulací na nádržích lze docílit efektivního hospodaření s vodními zdroji a zabezpečit odběr vody v místech postižených nedostatkem vodních zdrojů. Možnosti využití převodů vody by měly být hodnoceny na základě množství vody, jež dokáží zabezpečit spolu s ekonomickou náročností daného opatření. Výhodou je možnost převádění vody nejen v rámci povodí, ale i mezi povodími.

Připojování skupinových a lokálních vodovodů do vodárenských soustav

Při existenci více na sobě nezávislých sítí skupinových a lokálních vodovodů lze jako velice efektivní opatření zvolit jejich připojení do vodohospodářských soustav, které disponují dostatečnými zdroji. Zabezpečený skupinový vodovod dokáže posílit funkci vodovodní sítě, jež může mít problémy se zabezpečením dostatku vodních zdrojů. Opatření je složité zejména při řešení majetkoprávních vztahů daných sítí a při analyzování stávající vodovodní infrastruktury.

Propojování vodárenských soustav

Možnost propojení více na sobě nezávislých vodárenských soustav, které se mohou vzájemně dotovat v případě výskytu problematických období pro zabezpečení dostatku vody. Nutná je přesná identifikace dostupných vodárenských soustav.

Obnova stávajících a výstavba nových závlahových nádrží

Zřízení závlahové akumulací nádrže, ze které budou řešeny závlahy na zemědělských pozemcích, je řešením pro ty lokality, kde je možné předpokládat naplnění nádrže ze stávající vodoteče (v době dostatečných průtoků), nebo je možné uvažovat o převodu vody z blízkých vodních zdrojů (vodní nádrž, vodní tok).

Uplatnění technologií umělé infiltrace a břehové infiltrace pro zvýšení zdrojů podzemní vody

Technologie umělé infiltrace má v České republice dlouhou tradici a velký potenciál, nicméně je stále využívána jen v malé míře. Infiltrace srážkové vody do horninového prostředí vzniká zásoba vody v podzemních zdrojích a zamezuje se tím rychlému povrchovému odtoku bez užitku. Infiltrace vody je „uskladněna“ v podzemních kolektorech a připravena k využití.

- III. Při nemožnosti zavedení předešlých tříd opatření, nebo při jejich selhání je nutné přistoupit k nejnákladnějšímu a procesně nejsložitějšímu způsobu adaptačního opatření z poslední třetí třídy.

Nové víceúčelové přehradní nádrže

Výstavba nových přehradních nádrží je obvykle nejefektivnějším adaptačním opatřením pro řešení problému nedostatku vodních zdrojů jak pro zajištění odběrů pro pitné účely, tak pro zajištění minimálních ekologických průtoků. Vodní nádrže na vodních tocích dokáží zadržet velké objemy vody, které deficity ve vodohospodářské soustavě dokáží nejefektivněji doplnit.

Článek 4.7 Směrnice 2000/60/ES Evropského parlamentu a rady ze dne 23. října 2000 ustavující rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky říká, že členské státy neporuší tuto směrnici, když neúspěch při zamezení zhoršení z velmi dobrého na dobrý stav útvaru povrchové vody je důsledkem nových trvalých rozvojových činností člověka, pokud přínosy poskytované změnami vodního útvaru nemohou být, z důvodů technické neproveditelnosti nebo pro neúměrné náklady, rozumně dosaženy jinými prostředky, jež by byly významně lepší z hlediska životního prostředí. Z toho vyplývá, že součástí návrhu zřízení nádrže má být prokázání, že požadovaných cílů nelze dosáhnout jinými prostředky. Což znamená, že je třeba posoudit, zda je možné požadovaných přínosů dosáhnout pomocí jiných opatření při vynaložení úměrných nákladů.

Na území ČR je 65 lokalit územně chráněných pro akumulaci povrchových vod (dále jen LAPV), tyto lokality jsou uvedeny v dokumentu „Generel území chráněných pro akumulaci povrchových vod a základní zásady využití těchto území“, který byl v roce 2011 pořízen společně Ministerstvem životního prostředí ČR a Ministerstvem zemědělství ČR. Přítomnost LAPV v zájmových oblastech zasažených nedostatkem vodních zdrojů dává možnost pro jejich potenciální využití

Nové významné zdroje podzemní vody

Významných nových zdrojů podzemních vod v posledních letech ubývá, nicméně se stále, byť v omezené míře, vyskytují. Při vymezování nového zdroje podzemní vody je nutné zvážit dotčení stávajících odběrů na povodí a také posoudit omezení z hlediska minimálních hladin a minimálních zůstatkových průtoků ve vodních tocích navazujících na tyto zdroje podzemních vod.